

Příloha č. 3
Fridolín Macháček

Obr. 1 a 2: Fridolín Macháček jako abiturient (1902) a po promoci (1908)

Obr. 3 a 4: Fridolín Macháček za první republiky a jako šedesátiletý (1944)

Obr. 5: Svatební fotografie Fridolína Macháčka a Stanislavy, roz.Noskové
Praha, 26. listopadu 1908 (v majetku vnuka Jiřího Povolného)

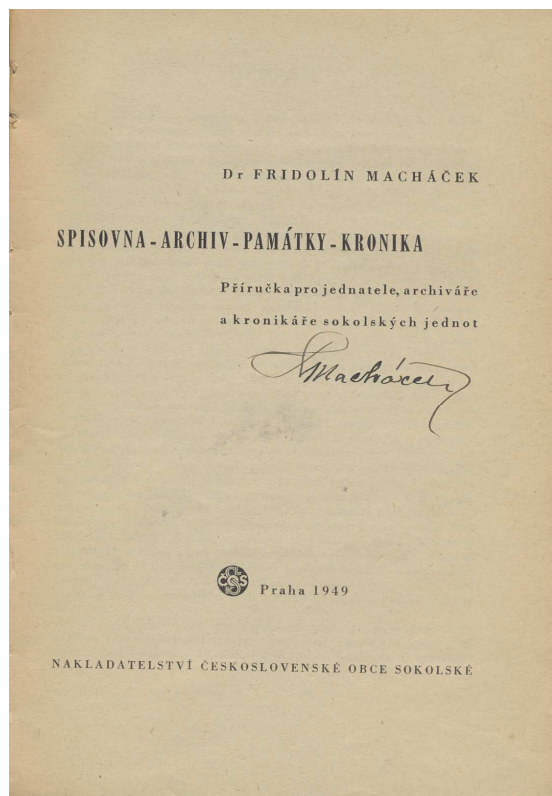
**Obr. 6: Dům v Hřimalého ul. 50 (dříve Litická ul.)
Bydliště F. Macháčka od roku 1909 (foto autorka – leden 2009)**

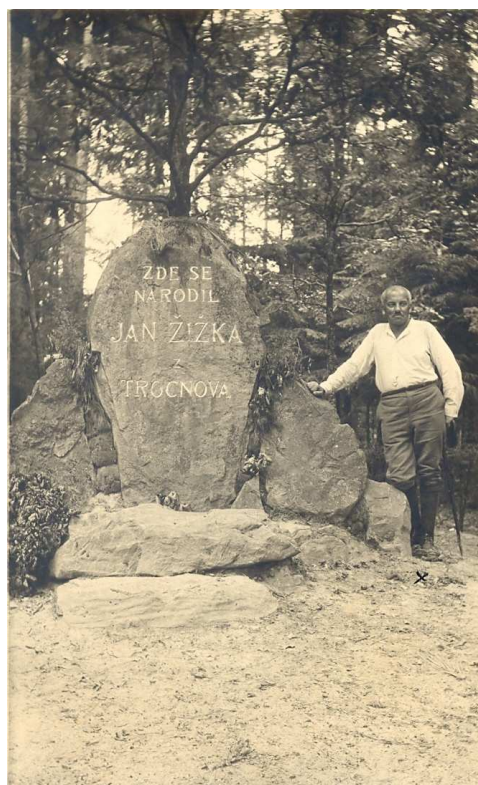
Obr. 7: Macháčková rodina 28. července 1912

Obr. 8: Svatební fotografie Fridolína Macháčka a Gabriely, roz. Kabátové (Plzeň, 14. července 1921)

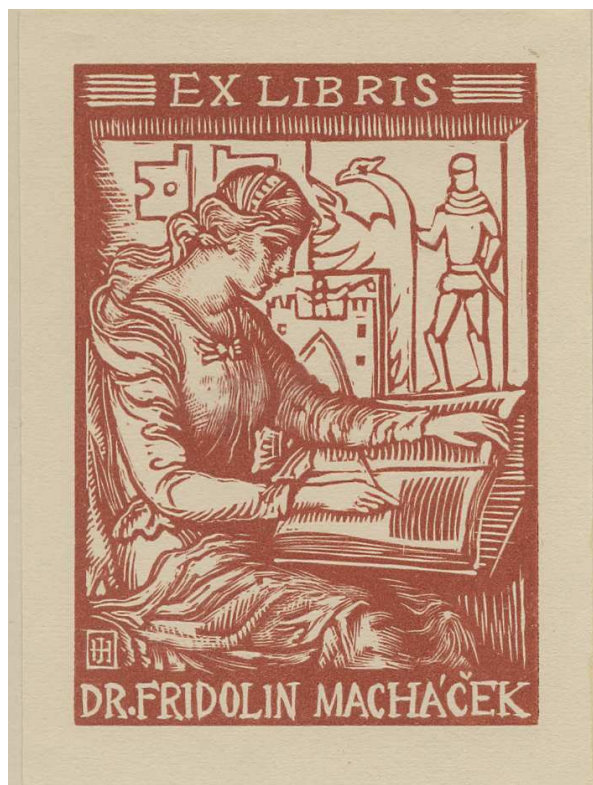
Obr. 9: Macháčková kniha s autografem

Obr. 10: F. Macháček na výletě

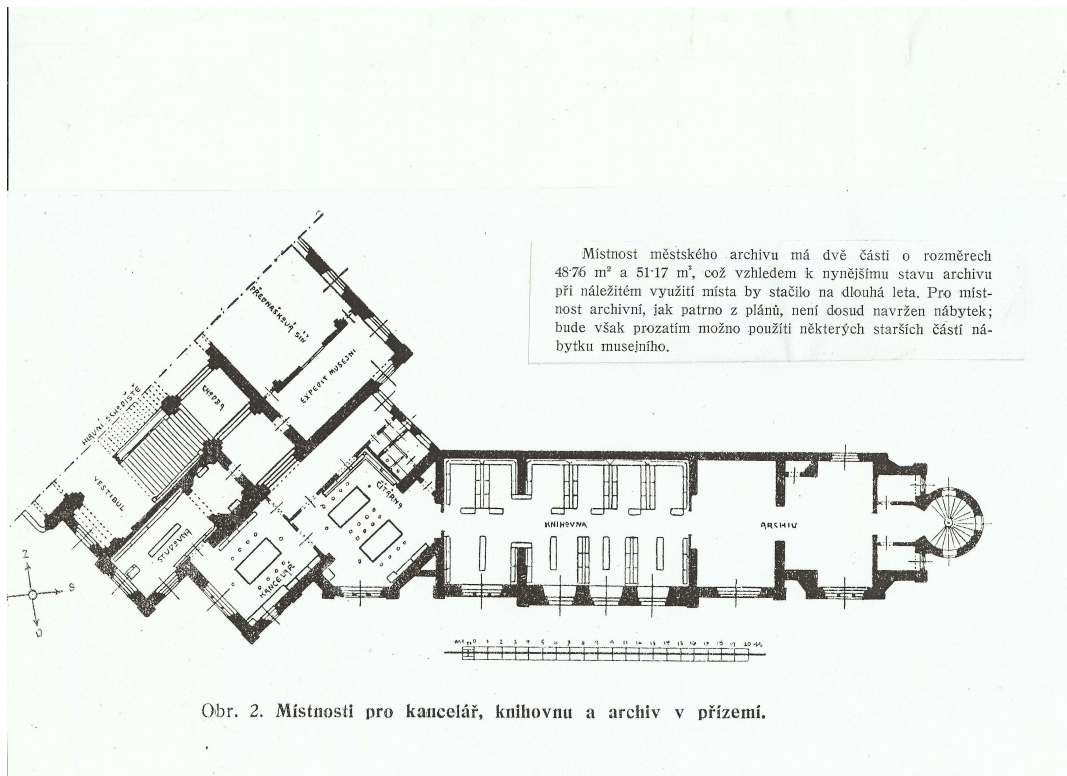

Obr. 11: Ex libris F. Macháčka

Obr. 12 a 13: Dobové pohlednice muzejní budovy s Macháčkovými autografy (označeno umístění muzeí, archivu a pracovny)

Obr. 14: Plán muzejní budovy s místnostmi pro městský archiv a knihovnu

Obr. 15–17: Bývalé pracovní a depozitáře městského historického muzea a archivu dnes (foto autorka květen 2010)

Obr. 18: Muzejní pracovníci v roce 1936

Sedící zleva Bohumil Čuřín, Kateřina Sattlerová, Jindřich Čadík a F. Macháček, Antonie
Miltová, Bohdan Bayer, Karel Ešner.

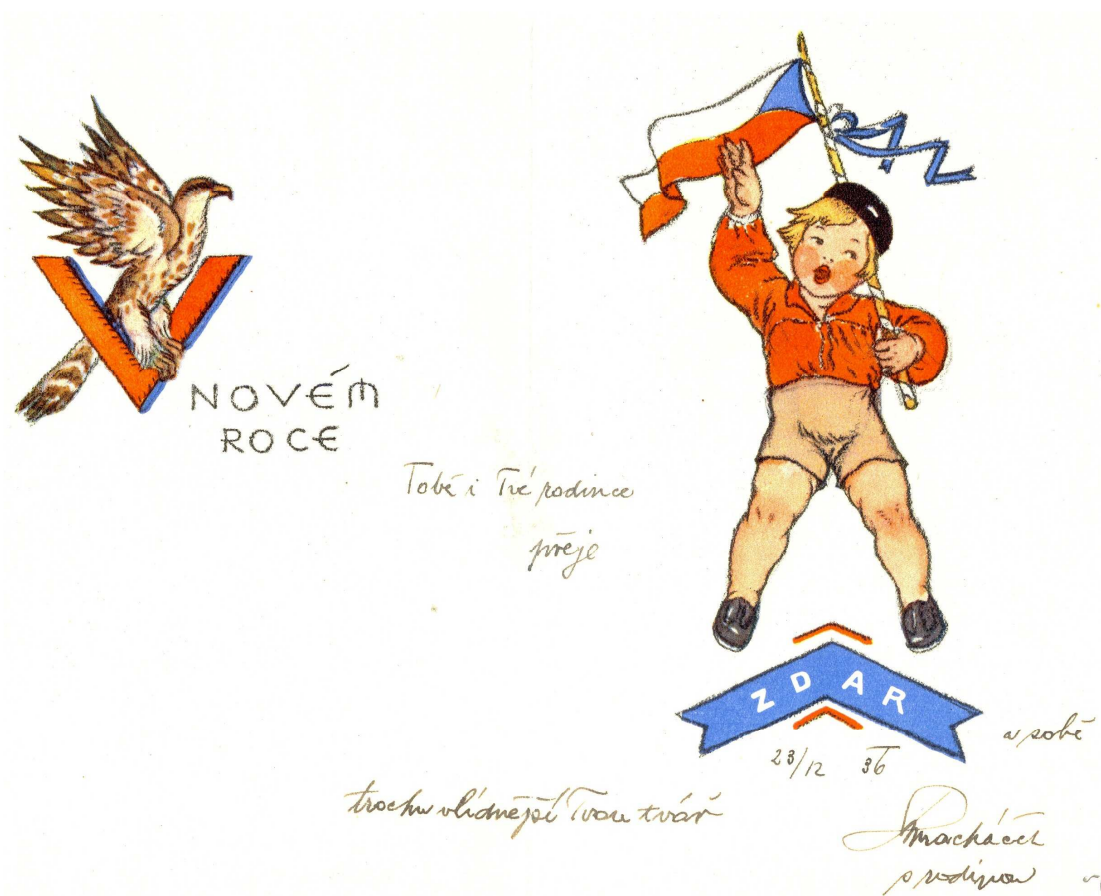
Stojící zleva Václav Čtrnáct, Jan Bartovský, Ladislav Lábek, Miloslav Nohejl, Jan Mayer,
Míčko Karel, Vladivoj Němejc

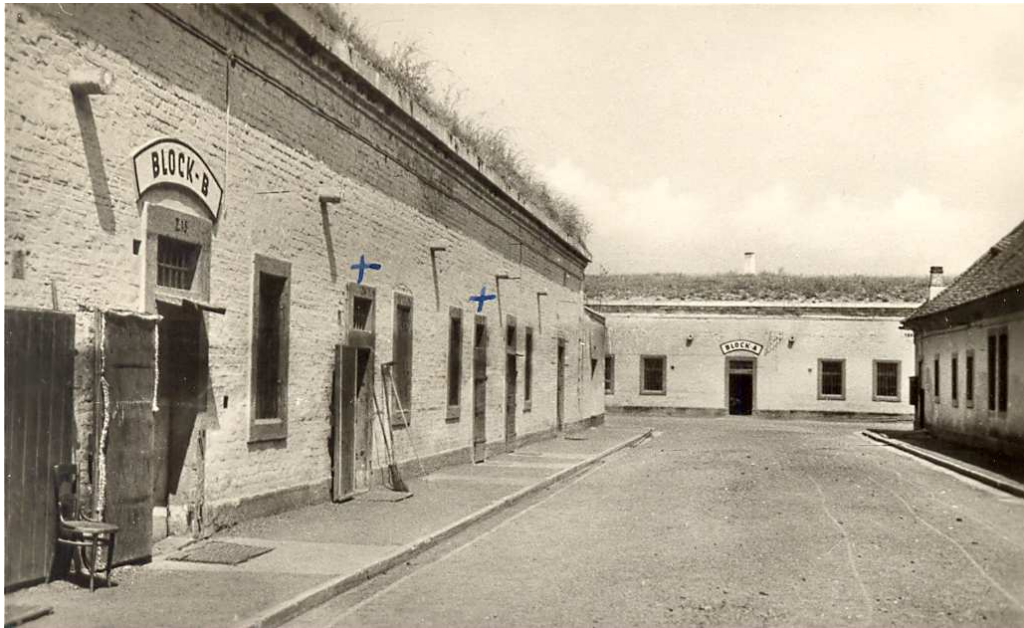
Obr. 19: Večírek s přáteli v muzeu 21. března 1941

Obr. 20: Na sletu Sokolské župy plzeňské v Chebu 1. června 1930

Obr. 21: Sokolské novoroční přání 23. prosince 1936 Vojtíškovi

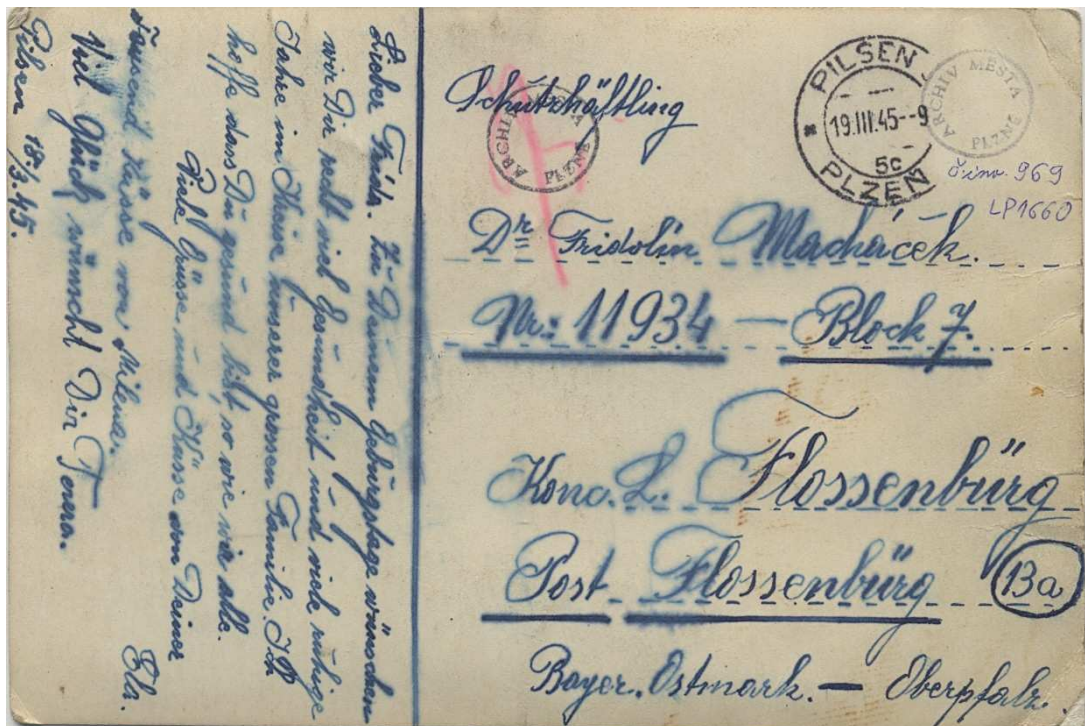
Obr. 22: Pohlednice z Terezína s vyznačením cel, kde byl Macháček vězněn před transportem do Flossenbürgu (1944)

Obr. 23: Fridolín Macháček po návratu z koncentračního tábora (1945)

Obr. 24: Macháčekův portrét jako vězně koncentračního tábora od Oty Matouška (originál v majetku vnuka J. Povolného)

Obr. 25: Fotografie a korespondenční lístek od Macháčkovy choti do koncentračního tábora Flossenbürg (18. března 1945)

**Obr. 26: Ubikace vězňů na bloku v koncentračním táboře Flossenbürg
(foto z expozice)**

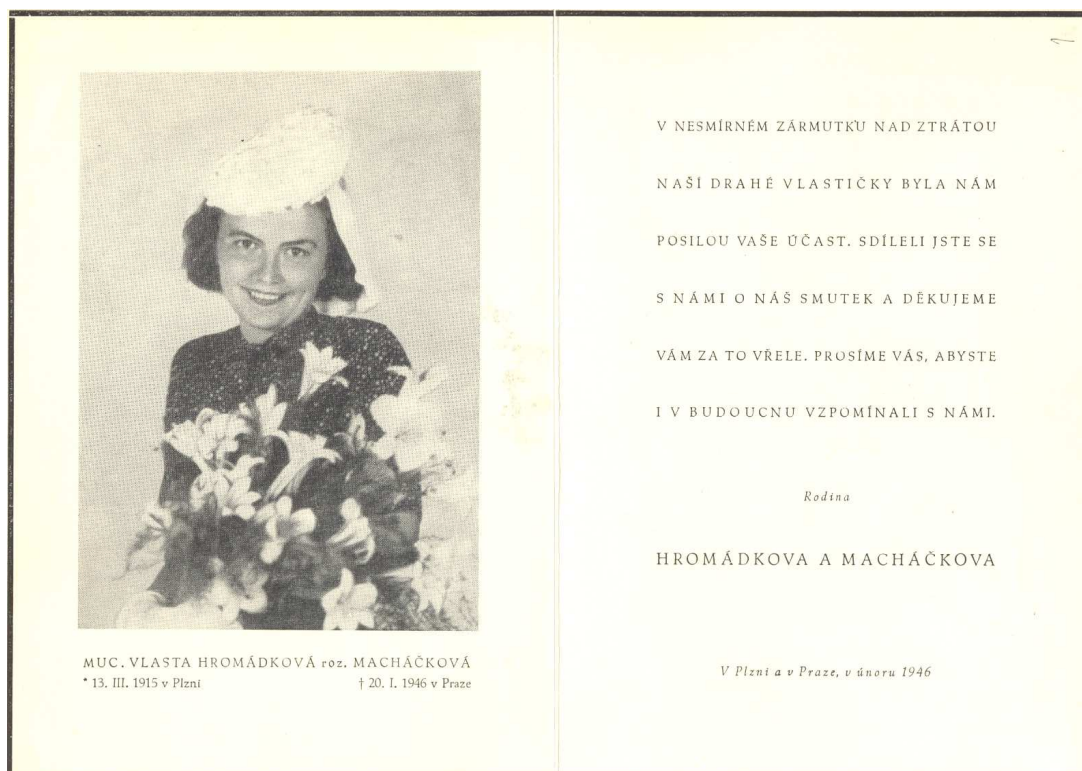
**Obr. 27: Památník v bývalém koncentračním táboře Flossenbürg
(foto autorka říjen 2009)**

Obr. 28: Při svatbě dcery Mileny 27. října 1945

Obr. 29: V soukromí s rodinou na byšičském mlýnku v roce 1946
(zleva stojící: zeť F. Povolný a B. Hromádka
zleva sedící: F. Macháček, švagrová M. Nosková, vnuci F. a J. Povolný, dcera J. Povolná)
Fotografie ve vlastnictví F. Povolného

Obr. 30: Poděkování za projevy soustrasti po úmrtí dcery Vlasty

Obr. 31: Jako předseda muzejního svazu u prezidenta Beneše v březnu 1947

Obr. 32: Macháčkův pohřeb v plzeňském krematoriu 1. dubna 1954

č. inv. 967/2
LP 1660

Archiv města Plzeň

Pohřeb

Ph. Dra Triololína Macháčková

* 20/3. 1884 + 29/3. 1954

v Praze v Plzni

Pohřeb 1. IV. 1954
v plzeň. krematoriu

Věnce:

Jednotný národní výbor v Plzni -
s věnováním historikůl.

Národní muzeum v Praze -
zasloužilému pracovníkovi.

Svaz českých muzeí -
čestným předobratelvi.

Školské muzeum v Plzni -
zaměstnanci.

Plzeňské hradisko nahrálo 2. ročník
amer. kvarteta Dvořákovy F. div.
(první reemuláto)

Přemci:

D^r St. Fucěk na ministerstvo kultury.

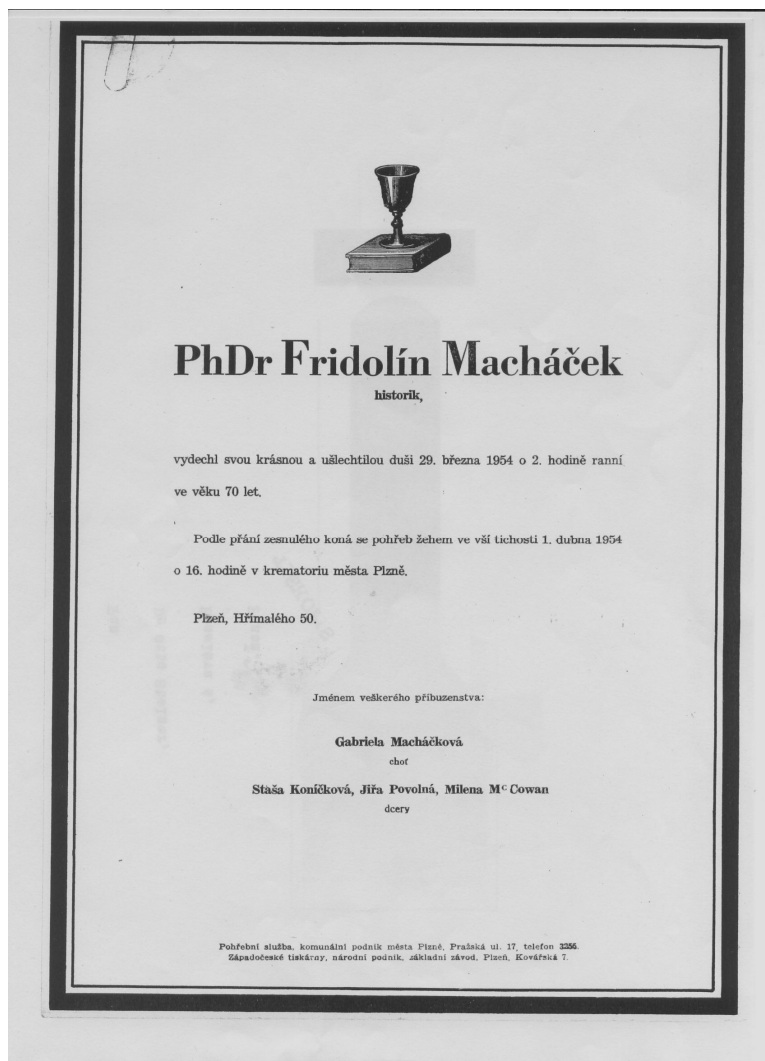
Dr W. Denkstein na Svaz českých muzeí.

Prof. Zeman na Jednotný národní výbor
na archiv a na věčné přátele.

V. Šhala na Politické věnov. a na Sokol

V. Pokáč na Zbroj

Dr J. Jajčíšek jako věrný přítel od školních let
Farář 3. třídy
čestobratr evanj. církve obřad a ocenění práce
Dr Krasný napřívál 2. lidliche písme.
(první reemuláto)

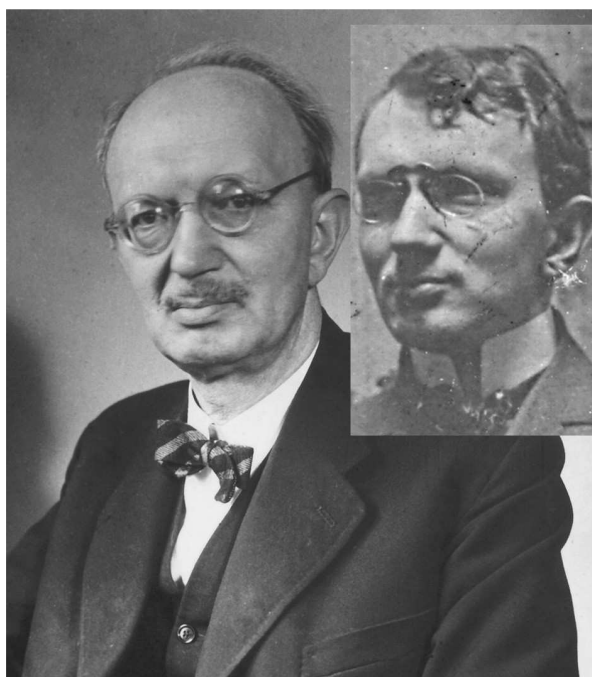

Obr. 33 a 34: Smuteční oznámení a urna Fridolína a Gabriely Macháčkových v kryptě Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Plzni

Václav Vojtíšek

Obr. 1 a 2: Václav Vojtíšek za studentských let (1903)
a jako čtyřadvacetiletý student na pohlednici pro F. Macháčka (květen 1907)

Obr. 3: Srovnání s fotografií z pozdějších let
(ikonografická sbírka AHMP)

Obr. 4: Kresby Jiřího Čermáka (1905)
V. Vojtíšek a B. Fiedlerová na univerzitě

Obr. 5: Mladý student Vojtíšek

Obr. 6: S matkou a sestrou

Obr. 7: Se sestrou Annou jako kmotři na křtinách Václava Pohana

Obr. 8 a 9: Vojtíšek ve studentském pokoji v Nekázance a s matkou

**Obr. 10: Vojtíšek na výletě v Šárce asi 1913
(foto K. Guth)**

Obr. 11: Vojtíškův portrét s autografem (říjen 1925)

**Obr. 12: S dcerou ve Špindlerově Mlýně
(červenec 1930)**

**Obr. 13: S chotí a dcerou
(květen 1936)**

Obr. 14: S chotí a dcerou ve Špindlerově Mlýně (srpen 1933)

Obr. 15: Vojtíškův portrét 2. července 1937

Obr. 16: Pražský primátor Klapka zahajuje výstavu Svatý Václav a Praha 24. září 1939 (Vojtíšek vpravo vzadu)

Obr. 17: Manželé Vojtíškovi při svatbě dcery Lenky (1940)

Obr. 18: Manželé Vojtíškovi při stříbrné svatbě 3. května 1945

Obr. 19: Večírek u pražského primátora Vacka u příležitosti Vojtíškova odchodu do penze (prosinec 1948)

Obr. 20: Vojtíšek s delegací Královské české společnosti nauk u prezidenta Beneše 4. prosince 1948

Obr. 21: Vojtíšek s posluchači Státní archivní školy 1945–1948

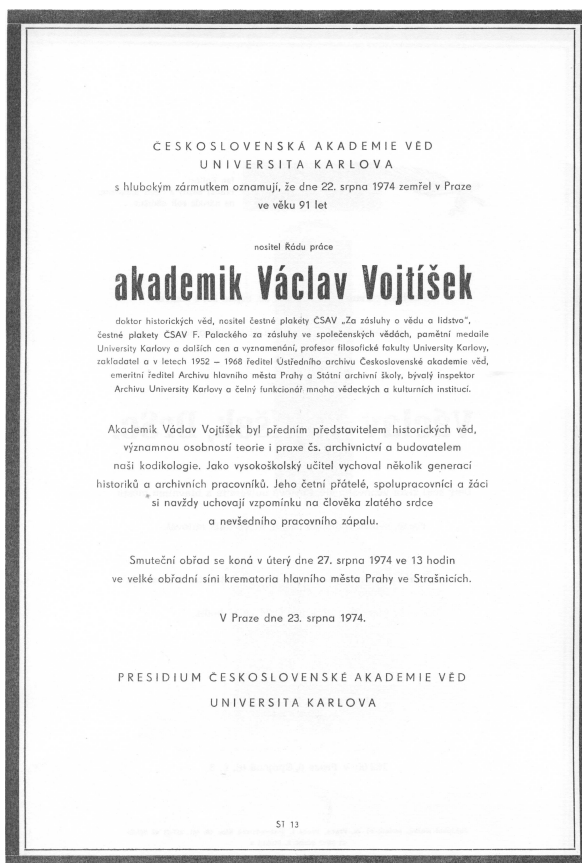
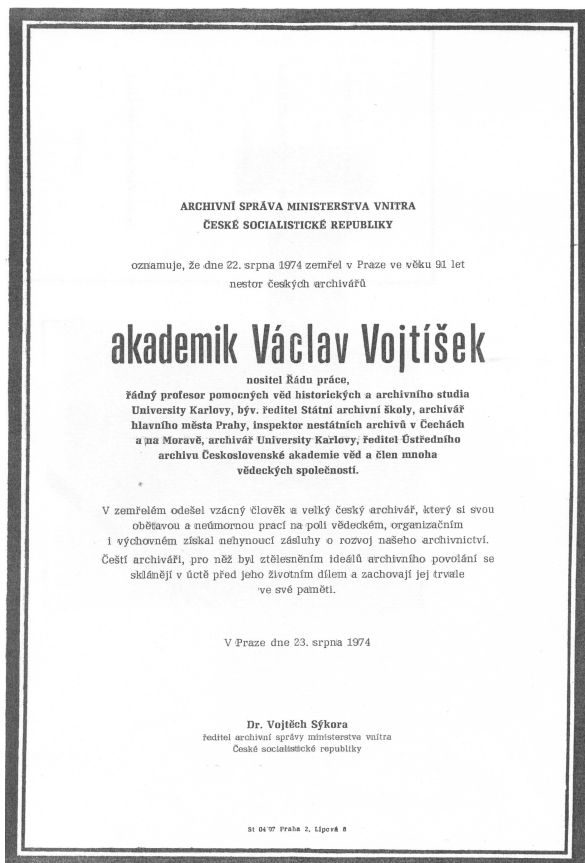
Obr. 22: Vojtíšek v univerzitním archivu (1951)

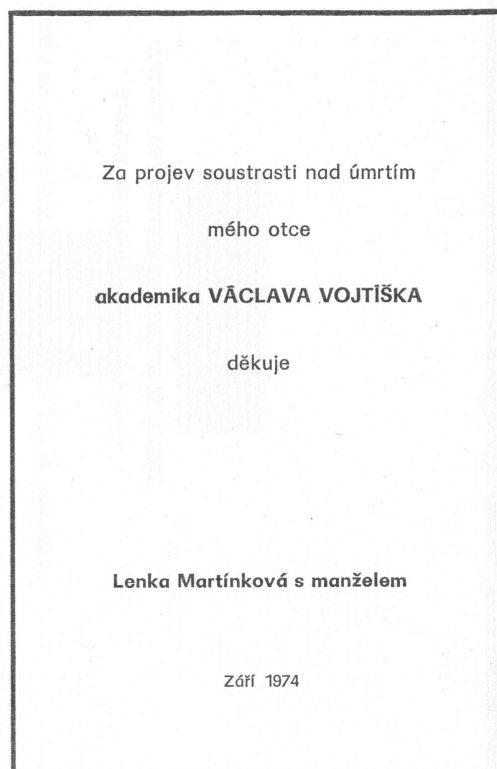
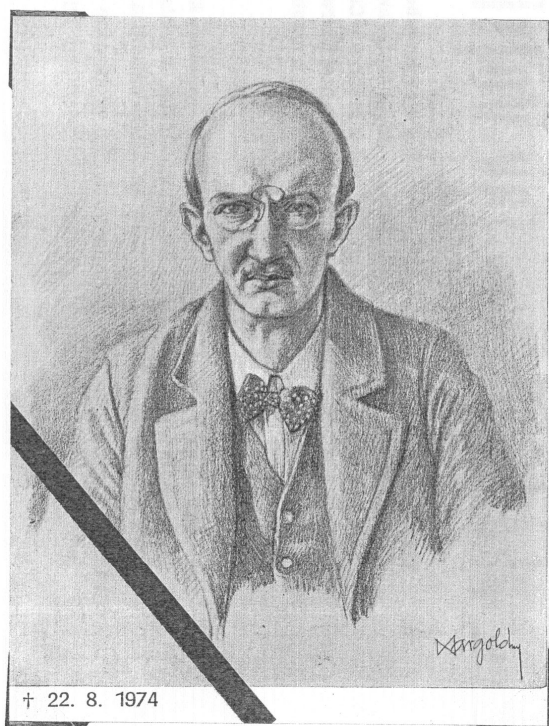
Obr. 23: Manželé Vojtíškoví na plese Národního muzea (leden 1956)

Obr. 24: Václav Vojtíšek osmdesátiletý (9. srpna 1963)

**Obr. 25 – 27: Smuteční oznámení a poděkování za projevenou soustrast po úmrtí
V. Vojtíška**

Obr. 28: Rodinný hrob V. Vojtíška (Praha-Vyšehrad)

**Obr. 29 a 30: Bydliště Vojtíškova mládí dnes – dům a ulice Nekázanka 12, Praha 1
(foto autorka – prosinec 2008)**

**Obr. 31: Druhé bydliště Vojtíškovy rodiny – vilová čtvrť Ořechovka
(pohlednice 1948)**

napísať, Edeľ jemu táto káreň.

Tak se mi zlá, že jsem s tebou chtěl na
váleko zptat e lecco T. nepat. Ale let quendu
přem, co to bylo, a abych vyprávěl, nejsem
i natatet.

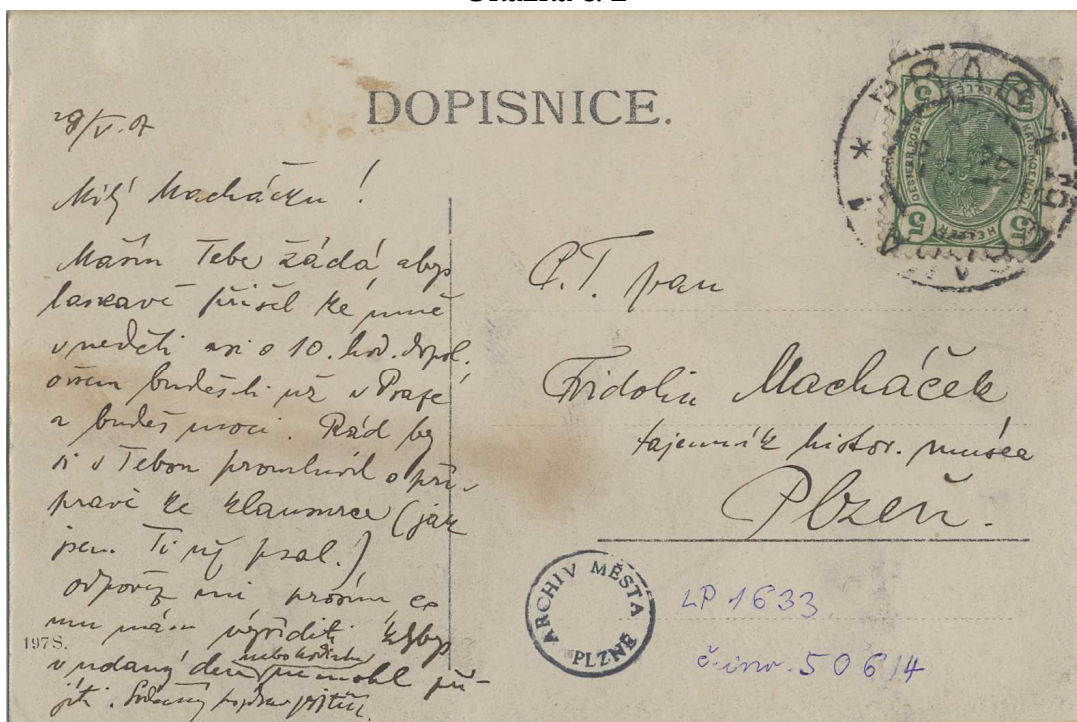
A tak těbe písem, abys mi o tom píštěm
byl sál zpřem, díky T. o jím

V předstevě

Tvoj
Přítel

V Praze, 5. 7. 1913

Ukázka č. 2

Ukázka č. 4

LP 1633
č. inv. 506/130

milý bratře!

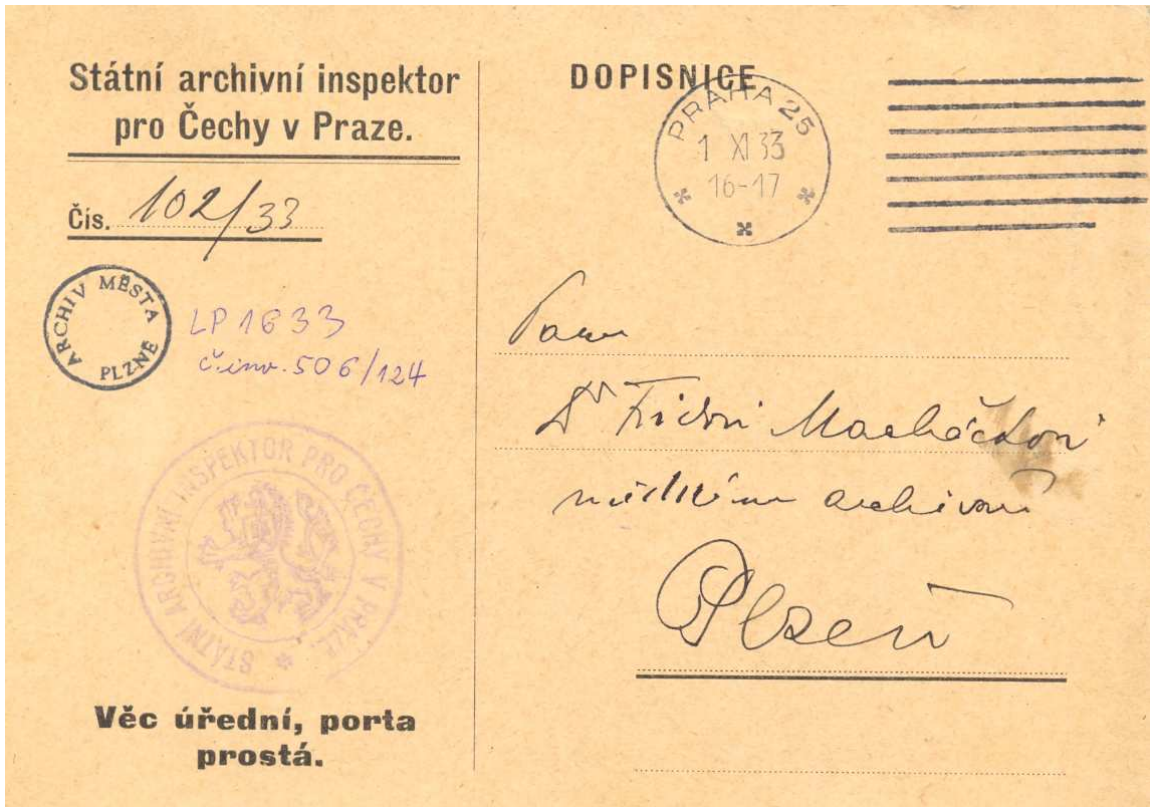
Vzpomínám na Tebe i na svou rodnou, vstá-
la, je i by vzpomíněte na nás. U čí Pí-
ska, je Vám to velké přání, hlavně zdání
k Vám i na Státního národního v ústředí
myslí na mě, co jsem už je 30 let na něm
něl a přešel. U programů i u nás (i) —
které přichází je k práci a k tomu v ob-
i těch směrůch které jsou na vzhled
u nás pod hroben Agriálního vojna. V tom

mluvím vám o tom je mladá, je i hluboká
věta.

Řádek Ti tímto rukou.

Truj
Václav Vojtěch

V Písku 28. III. 1939.

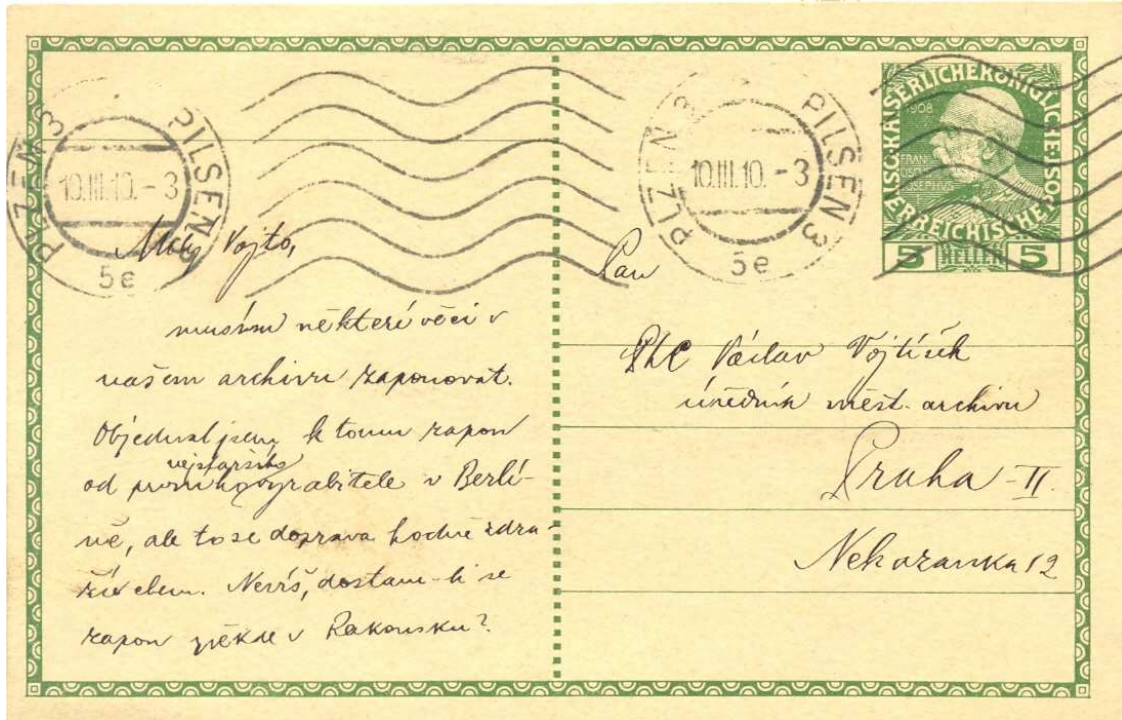
Pan A. Fridrich Macháček, měst. archivář
v Plzni.

opracování, je v ruce všech příjch z Plzně
a Polycen, byl v 1897 nbs 1933. Páns ofi-
ce de domestic. Občasník v rukou.

Státní archiv. insp. pro Čechy
Přibez

Fridolín Macháček

Ukázka č.1

Poptýše, nevíš-li sám, v archivu, snad se ho někde také užívá.
jinak přišel brzo. A co dělá dr. ačkolišský? A co rodí-
níčko? A co ty tvoje nedělní procházky?
Pozdravuje Tvoji
Macháček.
Dostal jsem teď ve tvém náčrtku. Tak ubohý,
co si s tím máš počít? Bude to vzor, jak má nemá
být v raritě, a já do toho budu muset vstoupit.
Utěš se s tím.

Ukázka č. 2

...Vojto, občane,

... konečně de se pouštím do psaní. Přednášky jsem ovšem odložil, betatně i Hora stonal, ale jinak mi podej zprávu brzo o svém zdravotním stavu, až se to poněkud usadí, pustili bychom se hned do toho.

Jinak doufám, že Tě všechna chřipka přešla. Bylo mi do breku, že nejsem v Praze, tady žiju vlastně docela idylicky, chodím po 11 spát a ani na nalíznutí nebyla příležitost. Bylo to zde sice celkem dobré a čistá práce také tady se vykonala, ale přece jen proti Praze to bylo strašně ospalé. Dal jsem si to podrobně vypravovat od Čadíka, napiš mi al eutaké něco o tom.

Tady to začalo v pondělí odpoledně, večer se začalo se snímáním orlíčků a čistěním, odpoledne byl velký pohřeb z nádraží po pražském předměstí, kde mrtvolu potom hodili do vody, v úterý pondělí také úředníci na hejtmantství vyzvali Dvořáka, aby se ihned vzdalil, a ujali se správy, Dvořák

vyl u četníků, ti nabídli vydání jeho Nár.výboru, ale ten nechal ho ujet, ujel v noci. V úterý dopoledne dokonala se očista, zvláště důkladně ve Škodovce, od orlíčků a německých nápisů, odpoledne scházely se průvody. Hlavní motiv byly karikatury, v pondělí v poledne již začly se vyvěšovat, skoro výhradně se týkaly Viléma, některé potrfiné. V úterý bylo zase řada pohřbů, i s kněžími, ministranty, zvonění na kropáče, muzika /na př.housle, křídlovka a bombardon/, nosili se oběšenci po městě, pak byl průvod obecného zastupitelstva po městě, kutálka před radnicí, řeči, večer Hlahol, lampiony, jinak vše asi jako v Praze, obsazování úradů, poměr k vojákům stejný jako v Praze, zde však nebylo pokusu o zprotivení, ostatně myslím, že to v Praze také nebylo tak zlé. Zvláště dojemné bylo to večer, kdy začali vozit na radnici politické odsouzence z Borů, měli 20,11,7, nejméně 4 leta, jeden smrt, bylo velké slávy, i jeden z odsouzenců řečnil na náměstí, byl tu profesor, učitel, hostinský a jiní. Národní gardy je dost málo, mnozí vojáci se rozutekli domů, a tak není možná expanse, které by tu strašně bylo třeba, aspoň na celé hejtmantství stříbrské, kde je škoda každého dne. Byly tu v Chotěšově již protičeské výtržnosti, dosud bez osobního násilí, ale dajčbámen je strašně bolestná věc, která dnes jedině kalí pocit bezpečnosti. Bylo by třeba rychlého jednání zde, dokud Němci ještě

nej sou dost orientování. Zde nechtí nic podniknout mimo město, dokud tu jsou Maďaři, a dokud nepřijde celý pětatřicátý. V Praze prý se staly přímo zázraky v organizaci, takže to jde také dobře, ale člověku to je dnes pořád poměle tempo.

Vojto, až přijede Masaryk a legionáři, to nechám všeho a přijedu do Prahy. Abych nezapomněl, ve Škodovce se jeví dnes jakési symptomy bolševistické, a co je zajímavého, dělá to mládež národně sociální, důvěrníci a sociální demokracie vůbec však počínají si docela rozumně a dosud to zdržují. Ale Škodovka musí začít brzo fungovat, budeme jí možná potřebovat, to by v něm z Prahy čeští soc. zakročit velmi energicky. Ukazuje se tu stále ta stará jejich nedisciplinovanost a výchova ke klukovinám. Překně Vás všechny požtrávují a piš brzo, jsem již nedočkavý na tvou odpověď.

Tady je cenzura telegramů a telefonů jako ostatně v Praze jistě také, prohlídky na nádražích, gardy po městě atd. Nazdar!
V Plzni, 31. října 1918.

Pracovní pozdravuje všechny

Machník

V Písku 23/12 1937

Milý Vojtěšku,

Děkuji za krásnou knížечku. Byl bych si taky rád něco podobného poprál, ale nedostal jsem se k napsání pro samé jiné věci, kbytěčné práci i tčv. Ještě přeji s rodinou vám všem všeho dobrého upřímně věrně rád.

Memorandum o centralizaci jsem si vzal sebou a doplním je, slíbil Lohák žít některá data ke Slavenské, ale dosud mi neposlal.

Pak Ti to se svými doplňky pošlu

ke konečné revizi a pak to dej
Guthovi, aby to předoval, třeba
jím na schůzi, aby nerozumně
to poslal také archivní společnosti,
která aspoň bude mít nějaký
jednaš báď při práci schůzi a
to hned ho dvě háčky. Budu-
li moudr, při jedné se ve to do třech.
Spolek podívats.

Yinell o svátcích vejdem vi-
kam a smolím Sokol.

Pozdravuji všemě vechy

Vuř

Micha Maskačca

V Plzni dne 27. září 1938.

Milý Václave,

především hodně zdraví a štěstí k zítřejšímu svátku. A hlavně přežji Tobě, sobě i nám všem, abychom se za rok sešli ve veselejší situaci než je dnešní.

U nás celkem není nic zvláštního. Sebrali mně ovšem všechny manšaft, jednak na vojnu, jednak pro obecní úřady a sedím v museu úplně sám. Děláme kryty dole, uklidil jsem celý archiv ohnivzdorně a ještě se tak stane i se zbrojnicí a skoro celými sbírkami, prvotisky a podobně všechny vzácnosti budou bezpečné aspon proti ohni. Proti přímému zásahu ovšem ne, ale proti nepřímému ano. Udělali jsme, co se v dané situaci dalo dělat, a ostatek budeme musít svěřit pánubohu.

Jiřa a Frantík Povolný jsou ještě v Bečově, resp. v Karlových Varech. Chovají se statečně a drží se zásady, že ustoupí před přemocí, ale neutekou. Jsou nyní rozděleni, poněvadž většinou Frantík nemůže domů do Bečova. Povolného maminku máme v Plzenci, proklíná Němce a jakživa se nechce vrátit ani do Bečova ani jinať mezi Němce. Při tom neumí česky, ale láme to všelijak, aby se s lidmi dorozuměla nebo si i ukazuje. A v Plzenci je jáž jako doma.

Tam blízko mám také utočiště pro ženské, kdyby bylo nejhůře, ve vsi u příbuzných, Staša s malou již je také venku v Tymákově. Milena ovšem chodí do školy a ona s mámou půjdou ven až to bude musít být. Celkem se mně všechny ženské dobře chovají a zbytečně neječí, zejména také Milena má plno kuráže do všeho. Jiřa a Frantík tu byli v neděli týden, když sem stěhovali maminku, a vypravovali celé romány o těch bečovských Němcích. Když už i tak klidní Němci jako bečovští, které jsem přece dobře znal, úplně se zbláznili, jak pak teprve jinde.

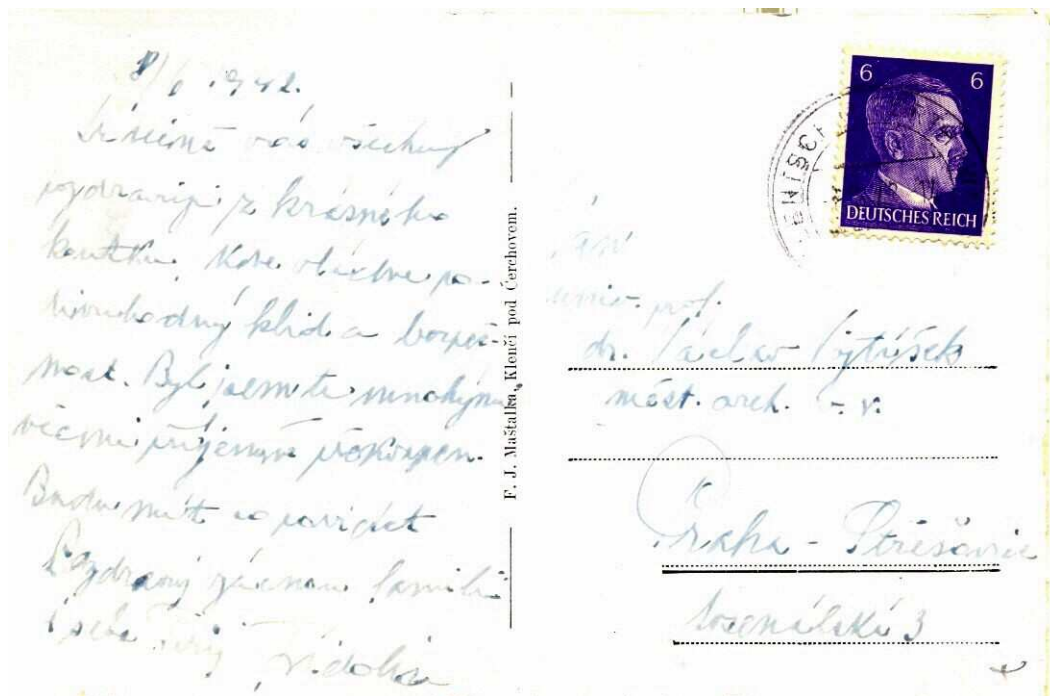
V Plzni je arci klidno, zoufalá nálada byla před týdnem, to se vzteky brečelo všude a byly ovšem také demonstrace, ale docela bezvadné, zazpívali kade hymnu a trochu řečí. Mobilisace arci zase všechno zpravila a dnes je všude plno chuti do života. Právě mezi prostými lidmi, zřízenci a dělníky, je nejvíce odhodlaní bránit se (proti jakémukoliv okrájení naší vlasti) bojem. Je nám podezřelé, že válka nezačla po vyhlášení naší mobilisace, že ji H. nepřekážel. Máme strach, aby to zase nedošlo na vyjednávání, aby to zase nedošlo na 36 nebo 38 okresů. O nějaké upravě hranic, která by nás zbavila několik set tisíc zbytečných Němců bez ujmy hospodářské a strategické jednoty, by se spíše dalo mluvit, ovšem za jiných předpokladů než s hrozbami; vždyť jsme to tuším na versailleské konferenci přímo nabízeli a jen pro odpor Francie se to nestalo.

Obsazujeme znova hranice, sem tam se střílí, ale jde to dobře. Já celkem žiju normálně a v četbě a psaní se nejlépe zapomíná na všeliké ty těžkosti. Buďte všichni hodně zdraví a dočkejte se brzy také spokojenosti.

Na zdar! Tony

Vida Macháček

Ukázka č. 5

Ukázka č. 6

